

РЕШЕНИЕ

№ 17085

гр. София, 05.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5040** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал. 1 вр. чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на И. Х. Т., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], настанен в СДВНЧ Б. Срещу Заповед УРИ № 5392ПАМ – 237/18.04.2026 г. на гл. инспектор Ч. Б. ВПД главен оперативен дежурен началник 04 сектор при ООДЦ - СДВР, с която е разпоредено принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ при дирекция „Миграция“, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ за срок не повече от шест месеца.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Правят се възражения, че чужденецът е в производство по предоставяне на международна закрила по подадена последваща молба. Представени са писмени бележки.

Ответникът - гл. инспектор Ч. Б. ВПД главен оперативен дежурен началник 04 сектор при ООДЦ – СДВР в писмени бележки оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на оспорения административен акт.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в настоящото производство, въпреки своевременното уведомяване за съдебното заседание и образуваното

производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София - град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало въз основа на информация, отразена в Докладна записка УРИ 5392р-247 от 18.04.2026 г. на служител на сектор «Незаконна миграция» при отдел «Миграция» - СДВР. В същата е посочено, че на 18.04.2026 г. около 17,30 ч. в [населено място] на [улица] екип на ОСПС – СДВР е установил чужд гражданин без документи за самоличност, за когото, след справка в „АИС Бежанци“ е установено, че е с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Посочено е влязло в сила съдебно решение на Върховния административен съд № 15988 от 18.11.2025 г., с което е отхвърлена жалбата на сирийския гражданин против решение на АССГ с отказ за предоставяне на международна закрила на територията на Република България. Посочено е, че е проведена беседа с лицето, при която му е разяснено, че следва да напусне територията на страната, чужденецът е отказал и е заявил, че не желае да се връща в държавата си по произход и ще предприеме необходимото, за да замине в друга европейска държава.

Въз основа на тези данни е направено предложение на И. Х. Т., гражданин на С. да бъде наложена принудителна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл.41, т. 4 от ЗЧРБ – «Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна». За обезпечаване изпълнението на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ и поради невъзможност да се определи някоя от визираните в чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ мерки, при отчетена опасност от укриване на чужденеца, с цел организиране на връщането му до отпадане на пречките по повод създаването на необходимата организация по изпълнение на наложената принудителна административна мярка е предложено жалбоподателят да бъде настанен принудително, на основание чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в СДВНЧ за срок не по-дълъг от 6 месеца.

Със Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 236 от 18.04.2026 г. административният орган е наложил на жалбоподателя ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ – Връщане до страна на произход, и е постановил предварителното ѝ изпълнение, на основание чл. 60 от АПК. Позовавайки се и на основанията, визирани в чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредба № Из-1201 от 01.06.2010 г. за реда за временно настаняване на чужденци в специалните домове за временно настаняване на чужденци и в техните звена и за организацията и дейността им, административният орган е издал и оспорената в настоящото производство Заповед УРИ № 5392ПАМ - 237 от 18.04.2026 г., с която е разпоредил принудителното настаняване на И. Х. Т., гражданин на С.

в СДВНЧ при Дирекция «Миграция» за срок не по – дълъг от 6 месеца, считано от фактическото му настаняване.

Към преписката е приложено и заверено копие на заповед на директора на СДВР - № 513з – 9426 от 06.12.2018 г., с която са делегирани правомощия на началник сектор / главен оперативен дежурен/ при ООДЦ – СДВР да налага ПАМ по чл. 39а, ал.1, чл. 44, ал. 5, ал. 6 , ал. 9 и ал. 13 от ЗЧРБ.

Жалбоподателят е представил Решение №10768/18.03.2026 г. по адм. дело № 2219/2026г. на АССГ, с което е отменено Решение № 114 - ОК/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС и преписката е изпратена за ново произнасяне по молбата на И. Х. Т., гражданин на С. за предоставяне на международна закрила в 4 - месечен срок от 18.03.2026 г. в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в съдебното решение. Представена е и покана до И. Х. Т. от ДАБ при МС, връчена на 22.04.2026 г. за явяване в ДАБ при МС с цел регистрация за международна закрила в Република България.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София – град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в предвидения от закона 14-дневен срок след съобщаване на оспорената заповед, от процесуално легитимирано лице с правен интерес от оспорването – адресат на административния акт, неблагоприятно засегнат от правните му последици.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган предвид уредената в разпоредбата на чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ възможност за делегиране на правомощия. Със Заповед № 513з – 9426 от 06.12.2018 г. директорът на Столична дирекция на вътрешните работи е оправомощил длъжностни лица от дирекцията, сред които и началникът на отдел „Миграция“, както и началникът на сектор „Незаконна миграция“ при отдел „Миграция“ да налагат ПАМ по ЗЧРБ.

Като фактическо основание за налагане на мярката по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ е посочено наличието на реална опасност от укриване на чуждия гражданин до отпадане на пречките за организиране на връщането му в държавата по произход в изпълнение на Заповед УРИ № 5392ПАМ - 236 от 18.04.2026 г. относно наложената ПАМ по чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ, вр. чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. Като правни основания са посочени разпоредбите на чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ, настаняването на чужденци в Специалните домове за временно настаняване се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта следва да е посочено основаниято за прилагане на тази мярка. Правните основания при наличието на които чужденец може да бъде настанен временно в Специален дом за временно настаняване на чужденци към дирекция „Миграция“ – МВР са регламентирани в чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. Нормата е съответна на разпоредбата на чл. 15, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО, съгласно която, освен ако не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато е налице опасност от укриване или засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Продължителността на задържането е ограничено и съгласно чл. 15, пар. 5 от Директива 2008/115/ЕО може да продължи докато съществуват посочените в параграф 1 условия и е необходимо, за да се гарантира успешното извеждане на чуждия гражданин.

В настоящия казус не е спорно, че към момента на провеждане на съдебното производство не е изтекъл предвиденият в разпоредбата на чл. 44, ал. 8, изр. 3 ЗЧРБ максимален срок на задържане (6 месеца), съответен на стандарта по чл. 15, пар. 6 от Директива 2008/115/ЕО.

Основателни обаче са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че в настоящия казус предвид неприключилото производство по подадената последваща молба за закрила – оспорването пред съд на решението на интервюиращия орган при ДАБ – МС, не са налице обективни данни, предпоставящи прилагането на ПАМ по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. В този смисъл, съдът счита, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, поради което следва да бъде отменена.

Като основание за прилагане на мярката по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, ответната страна е посочила визираното в чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – приключило с отказ за предоставяне на международна закрила производство пред ДАБ и

недопусната до производство последваща молба.

От представените и приети като доказателства по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на обжалваната в настоящото производство заповед УРИ № 5392ПАМ - 237 от 18.04.2026 г. жалбоподателят е бил със статут на чужденец, търсец закрила, по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, въпреки влязлото в сила на 18.11.2025 г. решение на Върховния административен съд, с което е потвърдено решението на АССГ, с което е отхвърлена жалбата му против решението на председателя на ДАБ – МС № 2484 от 13.03.2025 г. за отказ да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. И това е така, с оглед неприключилото с влязло в сила решение производство по последващата му молба за закрила, по която на 16.12.2025 г. е постановено решение на интервюиращ орган при ДАБ – МС - № 20 - ОК за отказ да бъде допусната до производство. Т. решение на интервюиращия орган е отменено. С Решение №10768/18.03.2026 г. по адм. дело № 2219/2026г. на АССГ е отменено Решение № 114 - ОК/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС и преписката е изпратена за ново произнасяне по молбата на И. Х. Т., гражданин на С. за предоставяне на международна закрила в 4 - месечен срок от 18.03.2026 г. в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в съдебното решение. И. Х. Т. е в производство по предоставяне на международна закрила, което не е приключило с влязъл в сила акт.

В този аспект, основателно е възражението за допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, което в настоящия казус е предпоставило и неправилното приложение на материалния закон. В разпоредбата на чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ е предвидено като задължително изискване при налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ представяне на писмено потвърждение от ДАБ - МС за приключило с влязло в сила решение административно производство по молба за закрила. Изискването е в корелативна връзка с предвиденото в чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗУБ право на търсецкия закрила чужденец да остане на територията на Република България по време на производството по закрила. В рамките на този период чуждият гражданин не е незаконно пребиваващ на територията на страната и спрямо него не може да бъде изпълнявана ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. В този контекст, липсват фактически данни за прилагане на предвидената в чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ мярка – принудително настаняване в специализиран дом за временно настаняване на мужденци при Дирекция „Миграция“.

По изложените съображения е дължима отмяна на оспорената заповед, на основанията предвидени в чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, а след влизане на решението в сила, съгласно разпоредбата на чл. 46а, ал. 5 от ЗЧРБ, жалбоподателят да бъде освободен незабавно от СДВНЧ.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 43 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. Х. Т., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], настанен в СДВНЧ Б. Заповед УРИ № 5392ПАМ – 237/18.04.2026 г. на гл. инспектор Ч. Б. ВПД главен оперативен дежурен началник 04 сектор при ООДЦ - СДВР, с която е разпоредено принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ при дирекция „Миграция“, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ за срок не повече от шест месеца.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 46а, ал. 5 от ЗЧРБ, след влизане на настоящото решение в законна сила, незабавното освобождаване от Специализирания дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция „Миграция“ на И. Х. Т., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН].

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: